

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 9 og 13 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ⁽¹⁾ til hinder for en fortolkning af national ret eller fast national retspraksis, hvorefter skadelidte kan gøre krav på erstatning for skade på en ting beregnet til erhvervsmæssig brug og anvendt til denne brug, hvis denne skadelidte alene fører bevis for skaden, defekten i produktet og årsagsforbindelsen mellem denne defekt og skaden?

⁽¹⁾ EFT L 210, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Milano (Italien) den 30. juni 2008 — Crocefissa Savia m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca m.fl.

(Sag C-287/08)

(2008/C 236/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Sagsøgte: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo og Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en lovgiver i EU-medlemsstat lov til at udstede en angivelig autentisk fortolkningsregel, der i virkeligheden er innovativ med hensyn til indholdet og som navnlig med tilbagevirkende kraft tillægger bestemmelsen andre retsvirkninger end dem, den tidligere blev tillagt i gældende retspraksis på området?
- 2) Kan svaret på ovenstående spørgsmål påvirkes af muligheden for at kvalificere den ovennævnte regel, snarere end som innovativ og med tilbagevirkende kraft, som en ren fortolkningsregel, for så vidt som denne kvalifikation kun er udledt af dens overensstemmelse med den fortolkning af den oprin-

delige ordlyd, der blev anlagt af et mindretal blandt retsinstanterne, selv om denne fortolkning ved flere lejligheder er blevet tilsidesat af andre retsinstanter?

- 3) I bekræftende fald, hvilken retsvirkning har den omstændighed i givet fald, at den pågældende medlemsstat er part i sagen, og at anvendelsen af bestemmelsen reelt pålægger retten at afvise de nedlagte påstande, både i det ene og det andet tilfælde for bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en tilsvarende bestemmelse er forenelig med fællesskabsretten og navnlig med de principper, der gælder for kvalifikationen af processen som »retfærdig«?
- 4) Hvilke »tvingende almene hensyn« kan som udgangspunkt berettige — også under fravigelse af det svar, der principielt skal gives på de ovenfor under nr. 1, 2 og 3 anførte spørgsmål — anerkendelsen af, at en lovbestemmelse på det civilretlige og det privatretlige område tillægges tilbagevirkende kraft, selv om de har relation til en offentlig myndighed?
- 5) Kan disse hensyn omfatte hensyn af organisatorisk karakter som dem, den italienske Corte di Cassazione har henvist til i dom nr. 618, 677 og 11922/2008, navnlig med henblik på at berettige — navnlig henset til nødvendigheden af »at forvalte en vidtgående organisatorisk ændring« — gennemførelsen af en bestemmelse, der er bestemt til at overføre ATA fra de lokale myndigheder til staten næsten seks år efter, at selve overførslen fandt sted?
- 6) Er det under alle omstændigheder den nationale ret, der henset til lovens tavshed desangående skal udpege »de tvingende almene hensyn«, der — mens sagen verserer og under fravigelse af princippet om »ligebyrdighed for så vidt angår retsmidler« — kan berettige vedtagelsen af en bestemmelse med tilbagevirkende kraft, der kan vende op og ned på resultatet, eller er det alternativt den nationale ret, der skal begrænse sin prøvelse til en vurdering af, om de få grunde, som den pågældende lovgiver udtrykkeligt har angivet, er i overensstemmelse med fællesskabsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 7. juli 2008 — Irène Bogiatzi, épouse Ventouras mod Deutscher Luftpool, Société Luxair SA, De Europæiske Fællesskaber, État du Grand-Duché de Luxembourg og Le Foyer Assurances SA

(Sag C-301/08)

(2008/C 236/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irène Bogiatzi, épouse Ventouras

Sagsøgte: Deutscher Luftpool, Société Luxair (société luxembourgeoise de navigation aérienne) SA, De Europæiske Fællesskaber, Etat du Grand-Duché de Luxembourg og Le Foyer Assurances SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret i Haag den 28. september 1955, hvortil der henvises i forordning (EF) nr. 2027/97 ⁽¹⁾, en del af de bestemmelser i den fællesskabsretlige retsorden, som Domstolen har kompetence til at fortolke i medfør af artikel 234 EF?
- 2) Skal Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartselskabers ansvar i tilfælde af ulykker, i den affattelse, som fandt anvendelse på tidspunktet for ulykken, dvs. den 21. december 1998, fortolkes således, at hvad angår spørgsmål, som ikke er udtrykkeligt reguleret, finder Warszawakonventionen, i det foreliggende tilfælde artikel 29, fortsat anvendelse på en flyafgang mellem medlemsstater i Fællesskabet?
- 3) Hvis det første og andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 29 i Warszawakonventionen, sammenholdt med forordning (EF) nr. 2027/97 fortolkes således, at den deri fastsatte frist på to år kan suspenderes eller afbrydes, eller at luftfartselskabet eller dets forsikringsselskab kan give afkald på denne frist ved en handling, som af den nationale ret anses for at være ensbetydende med en anerkendelse af ansvar?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9.10.1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (EFT L 285, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Rosalba Alassini mod Telecom Italia SpA

(Sag C-317/08)

(2008/C 236/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rosalba Alassini

Sagsøgt: Telecom Italia SpA

Præjudicielt spørgsmål

Har fællesskabsbestemmelserne i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾, Kommissionens henstilling 2001/310/EF ⁽³⁾ og direktiv 1998/257/EF ⁽⁴⁾ direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister »på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtsydelser og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser« (tvister omfattet af artikel 2 i tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retsagen afvises, idet de fællesskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til artikel 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 171, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 115, s. 31 (Kommissionens henstilling).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Filomena Califano mod Wind SpA

(Sag C-318/08)

(2008/C 236/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Filomena Califano

Sagsøgt: Wind SpA